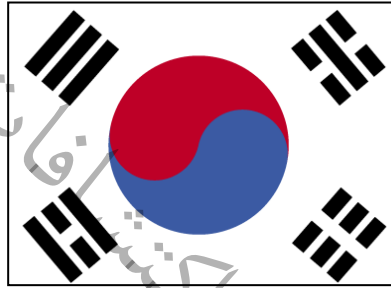

کره جنوبي

South Korea

1- کلیات

- جغرافیای طبیعی
- راه ها و وسایل ارتباطات جمعی
- جغرافیای تاریخی
- جغرافیای انسانی
- جغرافیای سیاسی

2- اقتصاد

3- صنعت نفت و گاز

4- زمین شناسی

- وزارت اکولوژی و منابع معدنی

5- صنایع معدنی

اکتشاف، استخراج و فرآوری

دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی

6- مسایل و قوانین محیط زیستی

7- منبع و مأخذ

1- کلیات

○ جغرافیای طبیعی

کشور جمهوری کره، معروف به کره جنوبی South Korea در شرق آسیا، در بخش جنوبی شبه جزیره کره، در کناره غربی دریای ژاپن و دریای زرد و در موقعیت $37^{\circ} 00'$ عرض شمالی $(37^{\circ} 00' N)$ و $127^{\circ} 30'$ طول شرقی $(127^{\circ} 30' E)$ واقع شده است. پایتخت کشور کره جنوبی، شهر سئول Seoul است.

وسعت کره جنوبی در مجموع 98480 کیلومتر مربع می‌باشد که از این میزان 98190 کیلومتر مربع آن خشکی و 290 کیلومتر مربع آن از آب پوشیده شده است و دارای 2413 کیلومتر خط ساحلی است.

این کشور با کشورهای چین شرقی در جنوب، کره جنوبی در شمال و ژاپن در شرق همسایه است.

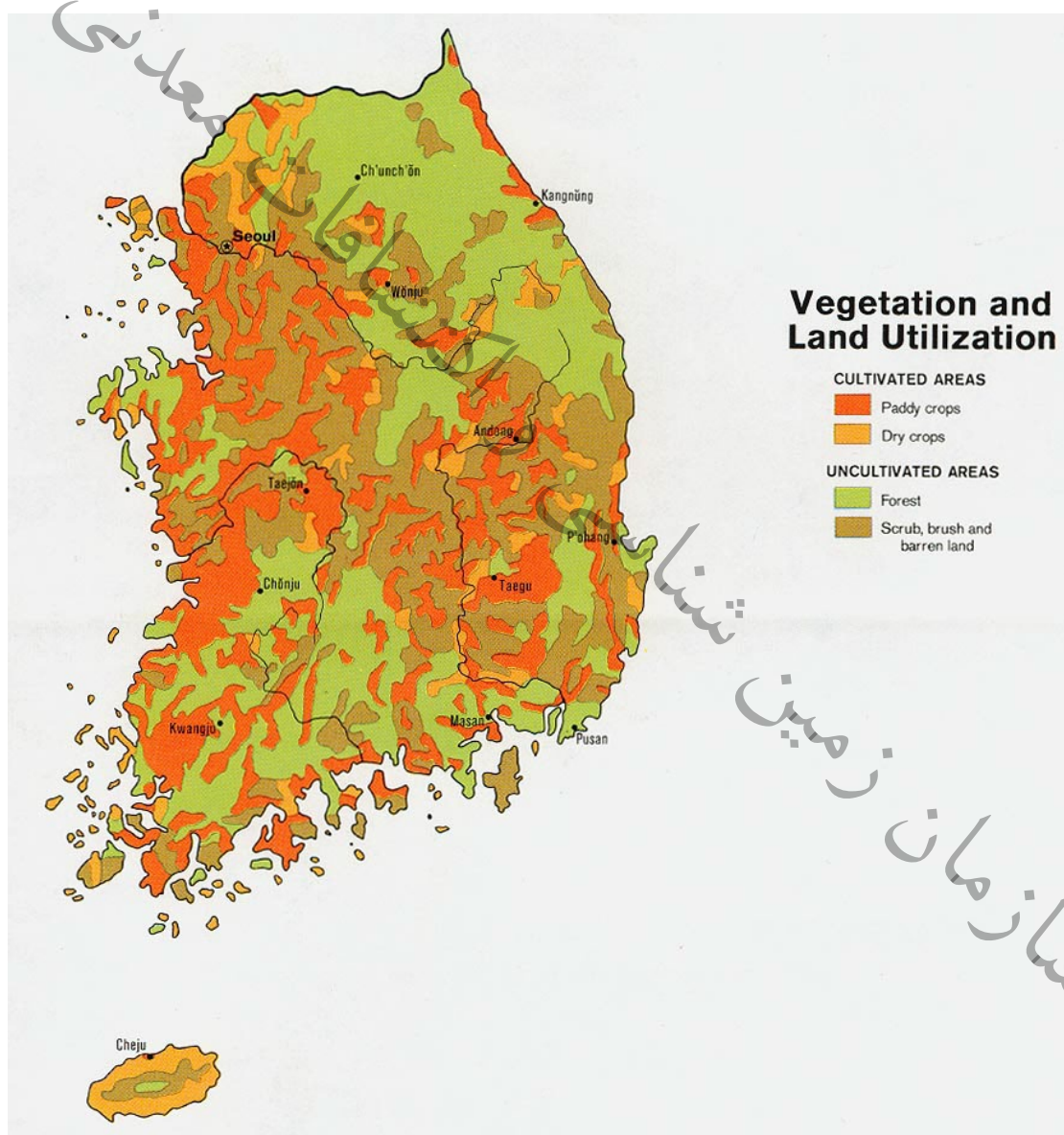
کل طول خط مرزی کره جنوبی 238 کیلومتر است که بیشترین طول خط مرزی آن 238 کیلومتر با کره جنوبی می‌باشد.

آب و هوای کره جنوبی معتدل، گرم و مرطوب و پر باران است. بلندترین نقطه کشور کره جنوبی، Halla-san با 1950 متر ارتفاع و پست ترین نقطه، دریای ژاپن با 0 متر عمق است.

در سال 2005، 16/58٪ از زمین های خاک کره جنوبی را زمین های کشاورزی، 2/01٪ را زمین های کشاورزی با قابلیت کشت دائم و 81/41٪ مربوط به سایر زمین ها تخمین زده شده است. زمین های قابل آبیاری در این کشور، 8780 کیلومتر مربع وسعت دارد.

کره جنوبی کشوری نیمه کوهستانی بوده و ارتفاعات آن عمدتاً در نواحی مرکزی و شمال شرقی واقع شده‌اند (از جمله کوههای تیسماک). جلگه‌ها در آن وسعت فراوانی داشته و مهمترین رودهای آن عبارتند از سومجینوکوم، هان، پوکهان و ناکتونگ. این کشور دارای جزایر فراوانی بوده و جنگلها در آن وسعت زیادی دارند.

کشور

نقشه پراکندگی زمین و پوشش گیاهی در کشور کره جنوبی

کشور کره جنوبی به 8 استان، 1 استان خود مختار، 6 کلان شهر و 1 شهر ویژه (پایتخت) تقسیم

می شود.

شهر ویژه

1. سئول

کلان شهرها

Pusan .2

Daegu .3

Incheon .4

Gwangju .5

Daejeon .6

Ulsan .7

استان ها

Gyeonggi-do .8

Gangwon-do .9

Chungcheongbuk-do .10

Chungcheongnam-do .11

Jeollabuk-do .12

Jeollanam-do .13

Gyeongsangbuk-do .14

Gyeongsangnam-do .15

استان خود مختار

Jeju .16

پایتخت این کشور شهر سنول (با 8366756 نفر جمعیت در سال 1980) بوده و پرجمعیت‌ترین شهرها عبارتند از پوسان (با 2450000 نفر جمعیت)، تائگو (با 1309000 نفر جمعیت)، اینچون (با 797000 نفر جمعیت) و کوانگجو (با 606500 نفر جمعیت). بنادر مهم کره جنوبی عبارتند از پوسان در ساحل دریای ژاپن و اینچون در ساحل دریای زرد.

○ راهها و وسایل ارتباطات جمعی

به لحاظ راههای ارتباطی 100279 کیلومتر جاده، 3472 کیلومتر راه آهن و 107 فرودگاه در این کشور احداث شده است.

کشور کره جنوبی در سال 2005، دارای 23/745 میلیون خط تلفن ثابت و 38/342 میلیون خط تلفن همراه است و در مجموع 43 شبکه تلویزیونی در این کشور فعالیت دارند. در این کشور 33/9 میلیون نفر از اینترنت استفاده می کنند.

نقشه راههای ارتباطی کشور کره جنوبی

○ جغرافیای تاریخی

تاریخ کره به عصر مفرغ بر می گردد. در سال ۱۹۴ قبل از میلاد یک سردار فراری چینی به نام و یمن قدرت را به دست گرفت ولی چندی نینجامید که امپراتوری هان در چین حکومت وی را سرنگون ساخت و کره جزئی از امپراتوری چین گردید. کره در ۱۰۸ قبل از میلاد به چهار مستعمره مجزای چین تقسیم شد. در حدود سال ۳۵۰ میلادی، سه دولت سلطنتی در شبه جزیره کره تشکیل یافتند که عبارت بودند از: سیلا، پانگک چه و کوگوریو، که در میان آنها دولت سیلا از اقتدار بیشتری برخوردار بود. در

همین ایام آئین بودائی رواج یافت. دولت سیلا موفق شد به کمک چین، پانگ چه را در سال ۶۶۰ و کوریو را در سال ۶۶۸ به خاک خود منضم نماید. در سال ۶۷۶ میلادی کشور متحد جدید توانست قوای چین را از خاک کره بیرون رانده و کنترل کامل شبه جزیره کره را در دست گیرد.

در تمام این دورانها اشراف و خاندان سلطنتی امور کلی و کنترل کشور را به عهده داشتند. در سال ۹۱۸ میلادی بار دیگر فرمانروایی به نام وانگ کون توانست حکومت واحدی را در شبه جزیره کره تشکیل دهد و نامش را کوریو گذاشت. حکومت کومت کوریو تا سال ۱۲۳۱ به طول انجامید تا آنکه در آن سال قوم مغول کشور را تصرف کرد و به دنبال آن آئین کنفدراسیون در کره رواج یافت. در سال ۱۲۶۰ حکومت مغولان پایان یافت و حکومت کوریو دوباره برقرار گشت. پیروان دین کنفیوس بتدریج در دستگاههای دولتی راه یافتند و سرانجام در سال ۱۳۹۲ میلادی به ریاست ژنرال ئی سونگ گی به حکومت کوریو پایان دادند و از این زمان سلسله‌ای که تا سال ۱۹۱۰ در کره حکومت راند، کنترل کشور را در دست گرفت. ۲۶ پادشاه در طی حکومت این سلسله به قدرت رسیدند و پایتخت آنان شهر هان یانگ (سئول امروزی) بود.

در قرون پانزدهم و شانزدهم کره از نظر علمی و فرهنگی به پیشرفتهای شایانی رسید. در زمان حکومت این امپراتوری آئین کنفیوس رسمیت یافت. در سال ۱۵۹۲ ژاپنی ها به کره لشکرکشی کردند ولی حکومت با کمک چینها حمله آنان دفع کرد. در اوایل قرن هفدهم کره تابع دولت چین شد ولی چنان از رابطه با دیگر کشورهای خارجی ابا داشت که به مملکت (پادشاهی) منزوی معروف شد. در قرن نوزدهم استثمار مردم توسط اشراف شدت گرفت. از نیمه دوم همان قرن علاقه کشور ژاپن به این سرزمین جلب شد. در سال ۱۸۷۶ سرانجام بنادر کره بر روی کشتی های تجارتی خارجی گشوده شد. این مهم با انعقاد یا معاهده تجاری اجباری با ژاپن صورت گرفت و کمی بعد امریکا و ممالک اروپایی وارد داد و ستد با کره شدند. این عمل نهایتاً منجر به دخالت دول خارجی در امور داخلی کره شد. پس از پیروزیهای ژاپن در نخستین جنگ با چین (۱۸۹۴-۹۵) و در جنگ با روسیه (۵-۱۹۰۴)، کره به کلی تحت استیلای ژاپن قرار گرفت. امپراتور کره خواست با اعزام هیئتی به لاهه، مملکت خود را از زیر نفوذ کشور ژاپن بیرون بیاورد. ولی با کشف این موضوع مجبور به استعفاء گردید و پسرش سون جونگ آخرین امپراتور سلسله به پادشاهی رسید.

در خلال سالهای ۱۰-۱۹۰۵، مبارزه بر ضد حکومت ژاپنی ها ادامه داشت. در سال ۱۹۱۰ کره رسماً به امپراتوری ژاپن ملحق شد. ژاپن صنایع جدید و خطوط آهن را در آنجا احداث کرد اما این امر نتوانست جلوی آزادی طلبی کره ایها را بگیرد. در اوایل مارس ۱۹۱۹ به دنبال فوت آخرین امپراتوری کره، یک گردهمایی عظیم با شرکت ۲ میلیون تن در سئول برگزار شد و طی آن کره ایها خواستار استقلال شدند. در طی این گردهمایی برخوردهای خونینی میان قوای ژاپنی و مزدوران کره‌ای آنها با

اجتماع کنندگان صورت گرفت که منجر به قتل و مجروح شدن ۲۳۰۰۰ تن و دستگیری بیش از حد ۴۷۰۰۰ تن گردید. در ماه آوریل همان سال رهبران استقلال طلبان از جمله سینگمان ری، آن چانگ هوو کیم کو دولت موقت کره را در شهر شانگهای چین تشکیل دادند. ژاپنی ها با نهایت قدرت استیلای خود را بر کره حفظ نمودند. در زمان دومین جنگ چین و ژاپن و جنگ جهانی دوم، پایه های نفوذ ژاپن در کره به سستی گرائید. در ابتدای جنگها که شانگهای به تصرف ژاپن در آمد، دولت موقت کره از آنجا متواری گردید. نیروهای استقلال طلب کره ای در سراسر چین پخش شدند و در سال ۱۹۴۲ به ژاپن اعلام جنگ دادند. این نیروها با قوای متفقین در کره همکاری کرده و تا زمان تسلیم ژاپن در سال ۱۹۴۵ به جنگ ادامه دادند. در فوریه و ژانویه سال ۱۹۴۵ به ترتیب کنفرانسهای بین المللی تایلا (در کریمه) و پوتسدام تشکیل و کره به دو قسمت شمالی و جنوبی تقسیم شد. قسمت شمالی در تصرف روسها و قسمت جنوبی در اشغال امریکایی ها بود. مدار ۳۸ نیز به عنوان مرز دو کره تعیین گردید تا اینکه بعد مجدد متحد شوند. ولی همکاری دو دولت عملی نبود زیرا در ناحیه شمال رهبری را کمونیستها به عهده داشتند و در جنوب طرفداران غرب بر سر کار بودند. عاقبت در سال ۱۹۴۸ تقسیم کره به دو کشور صورت رسمی یافت و دو حکومت کره شمالی (جمهوری دموکراتیک خلق کره) و کره جنوبی (جمهوری کره) برقرار گردید. تا اواسط سال ۱۹۴۹، سربازان خارجی از هر دو کره خارج شده بودند. کره شمالی دارای حکومت کمونیستی به رهبری کیم ایل سونگ شد که وی تاکنون رهبری کره را به عهده داشته است. به دنبال تحریک دامنه دار امریکا در ۲۵ ژوئن سال ۱۹۵۰ به خاطر اتحاد مجدد، کره شمالی به کره جنوبی حمله ور شد. هفت لشکر پیاده و یک تیپ تانک عملیات را آغاز کردند. سازمان ملل متحد (تحت فشار امریکا) دست به کار گردید و در همان روز شورای امنیت قطعنامه ای را تصویب کرد که طی آن خواستار توقف جنگ و عقب نشینی کره شمالی به شمال مدار ۳۸ شد. در ۲۷ ژوئن، شورای امنیت سازمان ملل متحد به پیشنهاد امریکا تصویب کرد که نیروهای چند دولت عضو آن سازمان جهت مقابله با حمله کره شمالی به کره جنوبی بشتابند. به دنبال این تصمیم امریکا و ۱۵ کشور دیگر نیروهای نظامی خود را برای شرکت در جنگ اعزام داشتند. ژنرال دو گلاس مک آرتور تا سال ۱۹۵۱ فرماندهی نیروهای سازمان ملل را به عهده داشت. در این مدت نیروهای کره شمالی با سرعت زیادی در حال پیشروی در خاک کره جنوبی بودند. در روز ۲۸ ژوئن سئول به دست آنان سقوط کرد. پنج روز پس از حمله تردیدی باقی نماند که شکست نهایی از آن نیروهای کره جنوبی و متحدش بخصوص امریکا است. از این رو امریکا سواحل کره را محاصره کرده و شروع به بمباران مناطق صنعتی و مسکونی کره شمالی نمود. در تمام این مدت تلفات سنگینی به متحدان وارد می شد تا اینکه نیروهای تازه نفس وارد جنگ شدند. بر روی هم در هفته های اول جنگ نیروهای کره جنوبی و امریکا به اطراف شهر پوسان در منتهای جنوب شرقی شبه جزیره کره عقب رانده شده

بودند. بتدریج میزان نیروهای آمریکایی افزوده گشت تا حدی که ورق به ضرر کره شمالی برگشت. در روز پانزدهم سپتامبر ۱۹۵۰ نیروهای آمریکایی در اینچون واقع در ساحل غربی کره جنوبی پیاده شده و طی حمله‌ای برق آسا شهر سئول را اشغال کردند، سایر قوای متحدین نیز دست به تعرض زده و کمونیستها به سوی شمال عقب نشینی کردند. قوای سازمان ملل به سوی نواحی شمالی پیش رفتند و در روز دهم اکتبر شهر پیونگ یانگ پایتخت کره شمالی به دست آنان افتاد. در شانزدهم اکتبر نیروهای کره جنوبی به مرز منچوری رسیدند و ظاهراً پیروزی برای آنان تکمیل گشته بود. اما ناگهان چین کمونیست به عنوان دفاع از منچوری در صحنه نبرد به نفع کره شمالی وارد گشت. سربازان چینی در آغاز به صورت داوطلب در جبهه‌ها حضور داشتند اما لشکرهای منظم آنان بعدها وارد عمل شدند و در ماه نوامبر ضربات شدیدی بر نیروهای آمریکایی وارد آوردند. از همین ماه عقب نشینی سپاهیان سازمان ملل آغاز شد و ادامه یافت. تا روز سوم دسامبر ۱۹۵۲ سئول بار دیگر به دست نیروهای چینی و کره شمالی افتاد. حمله متقابل نیروهای آمریکایی سرانجام موجب تسلط دوباره آنان در بیست و هفتم آوریل سال ۱۹۵۱ بر سئول گردید. در این بین ژنرال مک آرتور از فرماندهی متحد برکنار و ژنرال ریچوی جانشین وی گردید (دلیل این عمل طرح مک آرتور برای بمباران اتمی مرز چین با کره شمالی به خاطر جلوگیری از ورود سیل سربازان چینی بود). به دنبال آخرین حمله تعرضی کمونیستها که در ۱۶ می صورت گرفت و سئول سقوط کرد نیروهای سازمان ملل به حمله نهایی دست زده و سئول را دوباره اشغال کردند. از ماه ژوئن تلاش برای مذاکره میان طرفین آغاز گردید. با این حال جنگهای کوچکی همچنان در جریان بود که تلفات سنگینی بر جای نهاد. در این مدت تنها سربازان چین به یک حمله شدید دست زدند. مذاکرات طرفین مخاصمه ادامه یافت و سرانجام در ۲۷ ژوئیه ۱۹۵۳ پیمان آتش بس جنگ کره امضاء شد. وضع دو کره نسبتاً به همان وضع سابق ماند. این جنگ بر روی هم خرابیها و خسارات و تلفات فراوان به بار آورد و بسیاری از تأسیسات صنعتی و شهرها در ضمن آن ویران شد. تلفات نیروهای سازمان ملل و کره جنوبی به ۷۴۰۰۰ کشته (۵۴۲۴۶ آمریکایی) و ۲۵۰۰۰۰ زخمی (۱۰۳۲۸۴ آمریکایی) و ۸۳۰۰۰ (اکثر آمریکایی) مفقود الاثر و اسیر رسید. تعداد کشته شدگان و زخمیان چینی ۹۰۰۰۰ تن و کره شمالی نیز ۵۲۰۰۰ نفر بوده است. در ضمن حدود ۴۰۰۰۰۰ غیر نظامی نیز در طی این جنگ کشته شدند. پس از پایان جنگها، دولت کره شمالی با استفاده از منابع سرشار از این سرزمین دست به اجرای برنامه‌های وسیعی برای صنعتی سازی و ترمیم کشور زد. با کمک چینی ها و روسها خطوط آهن و کارخانه‌ها از نو ساخته شدند. برنامه پنج ساله‌ای که در سال ۱۹۵۸ اعلام گشت با مشکلاتی رو به رو شد در سال ۱۹۶۰ برنامه‌ای برای صنعتی کردن بیشتر کشور اعلام شد. در ۱۹۶۱ کره شمالی پیمانهای نظامی با شوروی و چین منعقد ساخت. کره شمالی بارها به علت حضور سربازان آمریکایی در کشور کره جنوبی، پیشنهاد برای مذاکرات اتحاد دو کره را رد کرده است.

○ جغرافیای انسانی

جمعیت کره جنوبی طی آمار جولای سال 2006 با نرخ رشد 0/42٪ بالغ بر 48846823 نفر می باشد در حالی که جمعیت کره جنوبی طی آمار در سال 1998، 46451000 نفر بوده است و پیش بینی می شود که میزان جمعیت در سال 2010 بالغ بر 50317000 نفر خواهد شد. از لحاظ توزیع سنی: 18/9٪ جمعیت را افراد کمتر از 14 سال، 71/9٪ را افراد 15 تا 64 سال و 9/2٪ جمعیت را نیز افراد بالاتر از 65 سال تشکیل داده است.

متوسط عمر (2006): متوسط عمر در کشور کره جنوبی 35/2 سال می باشد که از این مقدار متوسط عمر مردان 34/2 سال و زنان 36/3 سال می باشد. در کره جنوبی (2005) میزان تولد 10 در هزار و میزان مرگ و میر 5/85 در هزار است.

نژاد

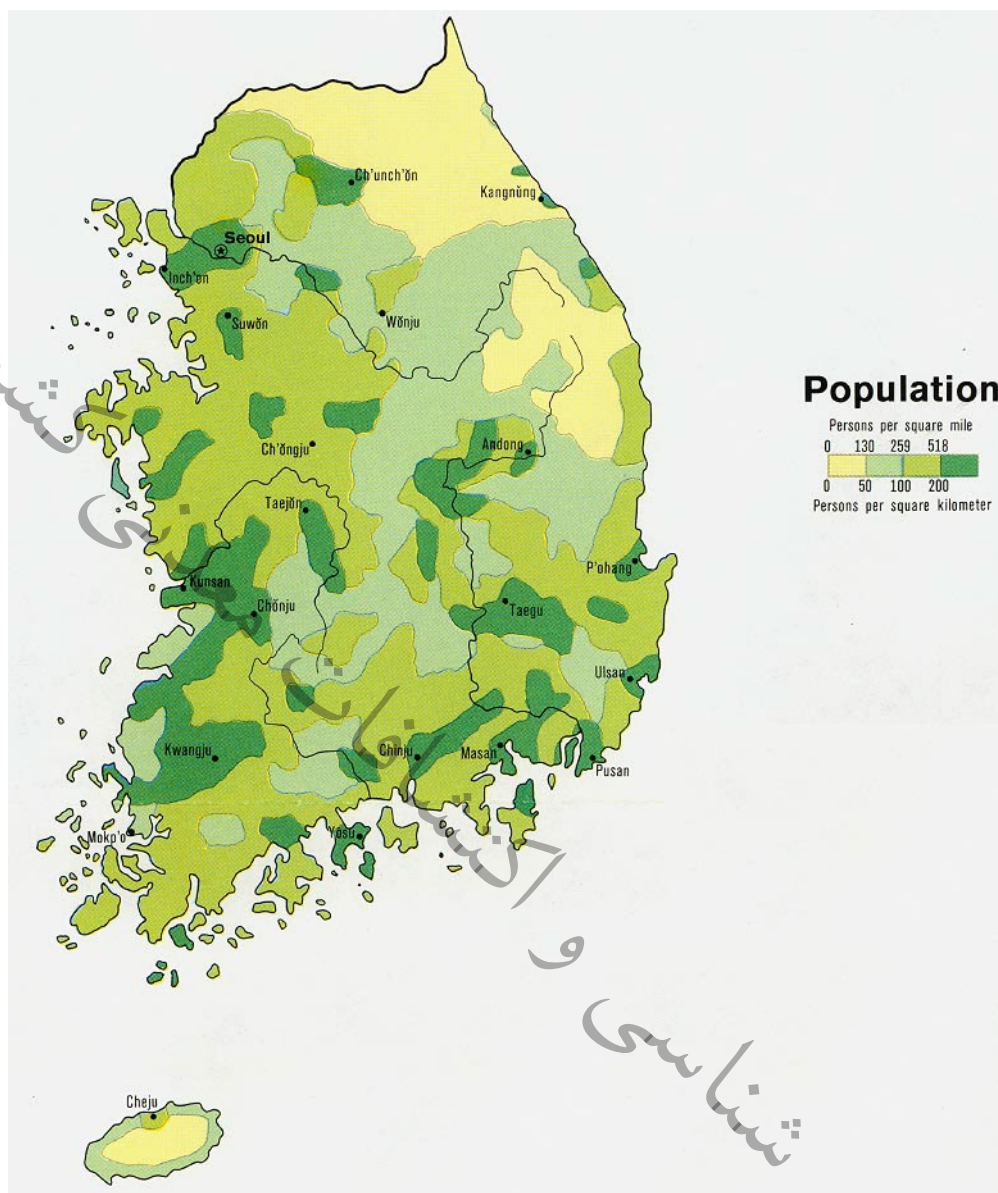
نژاد مردم کره جنوبی اکثراً هم نژاد می باشند و تنها در حدود 20000 چینی دارند.

مهاجرت

نرخ مهاجرت در سال 2006، 0 می باشد.

مذهب

26 درصد مردم کره جنوبی پیرو مذهب بودایی، 26 درصد مسیحی و 1 درصد کنفوسیوسی Confucianist و بقیه (1 درصد) پیرو مذاهب دیگرند.

نقشه پراکنده جمعیت در کشور کره جنوبی

زبان رسمی

زبان رسمی مردم کره جنوبی، کره ای و انگلیسی است.

نرخ بیکاری در این کشور در سال 2004، 3/6 درصد می باشد. نیروی کار در این کشور در سال 2005، 23/88 میلیون نفر بوده است که از جمعیت مشغول به کار در این کشور 6/4٪ در بخش زراعت و 26/4٪ در بخش صنعت و 67/2 درصد در بخش خدمات فعال هستند. در حدود 15 درصد مردم این کشور زیر خط فقر می باشند.

○ جغرافیای سیاسی

حکومت کشور کره جنوبی از نوع جمهوری است. قوه مقننه از یک مجلس ملی با 231 عضو (برای یک دوره شش ساله) تشکیل گردیده است. قانون اساسی موجود در سال 1948 تدوین شده و در سال 1972 اصلاحاتی بر آن افزوده گردیده است. بر اساس آخرین تقسیمات کشوری، کره جنوبی از 9 استان و دو شهر ویژه تشکیل گردیده که زیر نظر فرماندار انتصابی دولت مرکزی اداره شده است. فعالیت احزاب در کره جنوبی محدود بوده و احزاب مخالف در آن اجازه فعالیت ندارند. احزاب مهم آن عبارتند از: حزب جمهوری دموکراتیک (DRP)، حزب دموکراتیک جدید و حزب دموکراتیک عدالت. کره جنوبی در 15 اگوست سال 1945 از کشور ژاپن استقلال یافت و روزهای ملی آنها اول مارس و پنجم اوت است.

هنوز عضویت این کشور در سازمان ملل پذیرفته نشده ولی در سازمانهای زیر عضویت دارد: آدب، اسپاک، سی سی دی، اسکاپ، فائو، گات، یا آ، ایکافو، بانک جهانی، ایفک، ایمکو، ایمف، ایتو، اونکتاد، یونسکو، یوپو، وهو و ومو.

نقشه سیاسی کشور کره جنوبی

2- اقتصاد

از مهمترین منابع معدنی کشور کره جنوبی می توان به ذخایر زغال سنگ، آهن، سرب، روی، تنگستن، گرافیت، مولیبدن، بیسموت، مس، فولاد، نیکل، سیمان، رس، کادمیوم، طلا، نقره، بنتونیت، دیاتومیت، فلدسپار، کائولن و تالک، نمک، آهک، کوارتز، گوگرد، زئولیت اشاره نمود. از مهمترین صنایع کشور کره جنوبی نیز می توان از فولاد، کشتی سازی، تجهیزات الکتریکی، تجهیزات ارتباط از راه دور، تولید اتومبیل و مواد شیمیایی نام برد.

نرخ رشد واقعی تولیدات صنعتی در کشور کره جنوبی در سال 2005، 10 درصد و نرخ رشد واقعی تولید کالاها 5/1٪ است که تولید انواع کالاها در این سال، 3/3٪ در بخش کشاورزی، 40/7٪ در بخش صنعت و 56٪ در بخش خدمات می باشد. نرخ تورم در کره جنوبی در سال 2005، 3 درصد، نرخ سرمایه گذاری 29/1 درصد، قدرت خرید سالیانه 1/18 تریلیون دلار و بودجه اختصاصی کشور 218 میلیارد دلار می باشد.

تولید نفت و مواد نفتی در کشور کره جنوبی در سال 2005، 7378 بشکه در هر روز و مصرف آن 2/149 میلیون بشکه در هر روز ذکر شده است. صادرات مواد نفتی در این کشور در سال 2005، 645200 بشکه در هر روز و واردات آن 2/263 میلیون بشکه در هر روز ارزیابی شده است (CIA). تولید گاز طبیعی در کشور کره جنوبی در سال 2004، 0، مصرف آن 27/84 میلیون مترمکعب ذکر شده است. صادرات گاز طبیعی در این کشور در سال 2004، 0 و واردات آن 28/93 میلیون مترمکعب برآورد شده است (CIA).

صادرات محصولات کره جنوبی

صادرات محصولات کره جنوبی در سال 2005، 327/9 میلیارد دلار تخمین زده شده است که از جمله مهمترین آنها می توان به اجسام نیمه رسانا، تجهیزات ارتباط از راه دور، وسایل نقلیه موتوری، رایانه، فولاد، کشتی و پتروشیمی اشاره نمود که عمدتاً به کشورهای چین (21/8٪)، امریکا (14/6٪)، ژاپن (8/5٪) و هنگ کنگ (5/5٪) صادر می شود (CIA).

واردات محصولات کره جنوبی

واردات محصولات کره جنوبی در سال 2005، 300/4 میلیارد دلار تخمین زده شده است که از جمله مهمترین آنها می توان به تجهیزات الکتریکی، نفت و مواد نفتی، تجهیزات و ماشین آلات، فولاد،

3- صنعت نفت و گاز

تولید نفت و مواد نفتی کره جنوبی در سال 2005، 7378 بشکه در هر روز و تولید گاز طبیعی، 0 برآورد شده است. مصرف نفت و مواد نفتی در این کشور در سال 2005، 2/149 میلیون بشکه در هر روز و مصرف گاز طبیعی، 27/84 بیلیون متر مکعب ذکر شده است (CIA).

میزان صادرات نفت و مواد نفتی این کشور در سال 2005، 645200 بشکه در هر روز و میزان صادرات گاز، 0 ارزیابی شده است. میزان واردات نفت و مواد نفتی کره جنوبی 2/263 میلیون بشکه در هر روز و میزان واردات گاز، 28/93 بیلیون متر مکعب ارزیابی شده است (CIA).

انتقال نفت در این کشور توسط خطوط لوله انتقال نفت انجام می گیرد که در کل 1482 کیلومتر خط لوله نفت و 827 کیلومتر خط لوله مواد پالایش یافته کشیده شده است.

4- زمین شناسی

وسعت زیادی از سنگ آهک در کوههای مرکزی Sobaek و به سمت شرق تا تپه ها و سواحل T'aeback وجود دارد. گدازه های موجود در آتشفشان های این کشور عمدتاً شامل آندزیت، تراکیت، توف به همراه سنگ های رسوبی و ماسه های آهکی بادی دیده می شوند.

سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور

نقشه ماهواره ای کره جنوبی

سازمان

5- صنایع معدنی

از مهمترین منابع معدنی کشور کره جنوبی می توان به ذخایر زغال سنگ، آهن، سرب، روی، تنگستن، گرافیت، مولیبدن، بیسموت، مس، فولاد، نیکل، سیمان، رس، کادمیوم، طلا، نقره، بتونیت، دیاتومیت، فلدسپار، کائولن و تالک، نمک، آهک، کوارتز، گوگرد، زئولیت و سنگ سیلیس و ذخایر کوچکی از گاز طبیعی اشاره نمود.

ولیکن هیچ ذخیره نفتی در این کشور گزارش نشده است.

از مهمترین صنایع کشور کره جنوبی نیز می توان از فولاد، کشتی سازی، تجهیزات الکتریکی، تجهیزات ارتباط از راه دور، تولید اتومبیل و مواد شیمیایی نام برد.

نرخ رشد واقعی تولیدات صنعتی در کشور کره جنوبی در سال 2005، 10 درصد و نرخ رشد واقعی تولید کالاها 5/1٪، نرخ تورم در کره جنوبی در سال 2005، 3 درصد، نرخ سرمایه گذاری 29/1 درصد، قدرت خرید سالیانه 1/18 تریلیون دلار و بودجه اختصاصی کشور 218 بلیون دلار می باشد.

صادرات محصولات کره جنوبی در سال 2005، 327/9 بلیون دلار تخمین زده شده است که از جمله مهمترین آنها می توان به اجسام نیمه رسانا، تجهیزات ارتباط از راه دور، وسایل نقلیه موتوری، رایانه، فولاد، کشتی و پتروشیمی اشاره نمود که عمدتاً به کشورهای چین، امریکا، ژاپن و هنگ کنگ صادر می شود (CIA).

واردات محصولات کره جنوبی در سال 2005، 300/4 بلیون دلار تخمین زده شده است که از جمله مهمترین آنها می توان به تجهیزات الکتریکی، نفت و مواد نفتی، تجهیزات و ماشین آلات، فولاد، تجهیزات حمل و نقل، پلاستیک و مواد شیمیایی آلی اشاره نمود که عمدتاً از کشورهای ژاپن، چین، امریکا و عربستان وارد می شود (CIA).

در سال 2004، کشور کره یکی از بزرگترین تولیدکنندگان کادمیوم و اسلب روی و پنجمین تولیدکننده فولاد جهان بود. به علاوه این کشور از تولیدکنندگان مهم سیمان، مس پالایش یافته، پیروفلیت و تالک در ناحیه آسیا و اقیانوس آرام بود. کشور کره جنوبی مصرف کننده و واردکننده اصلی زغال سنگ، گاز طبیعی، کلوخه اکسید نیکل، کانسنگ و کنسانتره مس، آهن، سرب و روی و نفت خام است.

آلومینیوم

کره جنوبی بر واردات آلومینیوم اولیه تکیه دارد و در سال 2004، این میزان با 10/8 درصد افزایش به 1197062 تن می رسد که 943413 تن آن شمش آلومینیوم اولیه و 253649 تن آلیاژ

آلومینیوم اولیه است. منابع اصلی شمش و آلیاژ آلومینیوم اولیه از کشورهای چین، روسیه، استرالیا، آفریقای جنوبی، کانادا و امارات متحده عربی تأمین می شود.

مس

کره تولید کننده مس معدنی نیست ولیکن سومین تولید کننده مس پالایش یافته در ناحیه آسیا و اقیانوس آرام است. کره در سال 2004، در حدود 1/31 میلیون تن کانسنگ و کنسانتره مس وارد می کند که ارزشی معادل 1/18 بلیون دلار دارد و از کشورهای آرژانتین، استرالیا، شیلی، گینه، اندونزی و پرو وارد می شود. در سال 2004، 420000 تن در سال مس مذاب Onsan در حدود 390000 تن مس بلیستر و مس آند تولید می کند.

طلا

شرکت Ivanhoe Mines Ltd. کانادا، کار معدنکاری طلا را در آوریل سال 2002 در معدن نقره Hill در استان Cholla جنوبی در کره جنوبی آغاز نمود. پی جویی Eunsan به صورت طلا-نقره اپی ترمال با سولفیداسیون پائین انجام شده و ذخایر آن 252800 تن کانسنگ با عیار 15 گرم بر تن طلا و 83/8 گرم بر تن نقره دارد. تولید معدنی طلا از معدن نقره Hill، 233 کیلوگرم در سال 2004، 207 کیلوگرم در سال 2003 و 310 کیلوگرم در سال 2002 تخمین زده شده است.

نیکل

کره 100 درصد بر واردات کلوخه اکسید نیکل تکیه دارد و در سال 2004، این میزان با 75 تا 76 درصد افزایش از کشورهای ژاپن، روسیه، استرالیا و کانادا تأمین می شود. ظرفیت دو پالایشگاه در Onsan در حدود 48000 تن نیکل در سال تخمین زده شده است. کارخانه قدیمی تر، ظرفیتی معادل 16000 تن در سال و کارخانه جدیدتر، ظرفیتی معادل 32000 تن در سال داشته است. در سال 2004، تولید نیکل از 31340 تن در سال 2003 به 27200 تن در سال 2004 کاهش می یابد.

روی

در سال 2004، کره مقداری روی معدنی تولید می کند ولیکن عمدتاً به واردات روی تکیه دارد. واردات کانسنگ و کنسانتره روی، 1253051 تن به ارزش 410/7 میلیون دلار از کشورهای استرالیا، پرو و امریکا تأمین شده است. مصرف کانسنگ و کنسانتره روی در حدود 1269374 تن در سال 2004 و 1250015 تن در سال 2003 برآورد شده بود.

تولید روی اولیه در حدود 669000 تن در سال 2004 است که 425000 تن آن در Onsan و 243000 تن در Sukpo تولید می شود. در سال 2004، کره تولید کننده اصلی اسلب روی بود که

بیش از 940000 تن اسلب روی از کارخانه های Onsan و Sukpo و 279000 تن از مابقی کارخانه ها تولید شده است.

زغال سنگ

زغال سنگ آنتراسیت از 3/3 میلیون تن در سال 2003 به 3/2 میلیون تن در سال 2004 کاهش یافته است. بین سال های 1989 و 2000 در حدود 340 معدن زغال بسته شد و در حدود 33400 معدنکار زغال از بیکار شدند.

گاز طبیعی و نفت

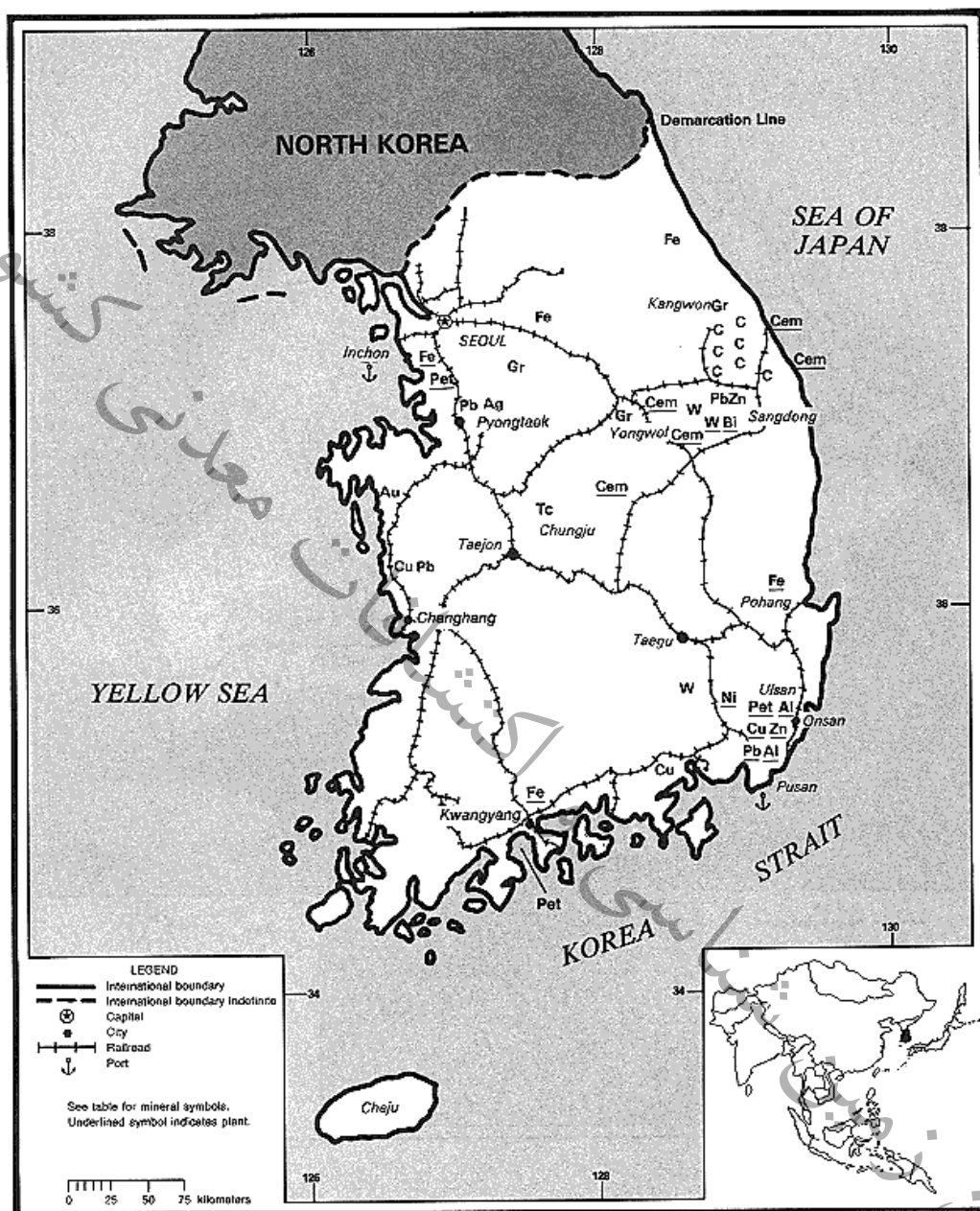
کره مقدار کمی گاز طبیعی تولید می کند ولیکن هیچ نفت خامی تولید نمی کند بلکه میزان انرژی نفت مورد نیاز خود را وارد می کند. در سال 2004، کره دومین وارد کننده گاز طبیعی و پنجمین وارد کننده نفت خام جهان بود.

در 15 اکتبر شرکت ملی نفت کره تولید اقتصادی گاز طبیعی از میدان گازی Donghae-1 در 59 کیلومتری ساحل جنوب شرقی Ulsan در حوضه Uilleung را آغاز نمود. کره در سال 2004، بین 20 و 21 میلیون تن در سال گاز طبیعی مایع وارداتی را مصرف نموده است.

کره تمامی نفت خام را برای صنعت پالایش، وارد می کند. در سال 2004، این کشور به طور میانگین 2/836 میلیون بشکه در روز نفت وارد می سازد که از این میزان، 2/033 میلیون بشکه در روز از خاورمیانه، 0/046 میلیون بشکه در روز از افریقا و 0/132 میلیون بشکه در روز از آسیا وارد شده است.

پنج پالایشگاه اصلی نفت کره در Ulsan (با ظرفیت 817000 بشکه در روز)، Yocheon (با ظرفیت 633600 بشکه در روز)، Onsan (با ظرفیت 520000 بشکه در روز)، Daesan (با ظرفیت 310000 بشکه در روز)، Inchon (با ظرفیت 270000 بشکه در روز) قرار دارند. ظرفیت پالایشگاه نفت خام در سال 2004، در حدود 2/5 میلیون بشکه در روز تخمین زده شده است.

REPUBLIC OF KOREA

نقشه پراکندگی مواد معدنی کره جنوبی

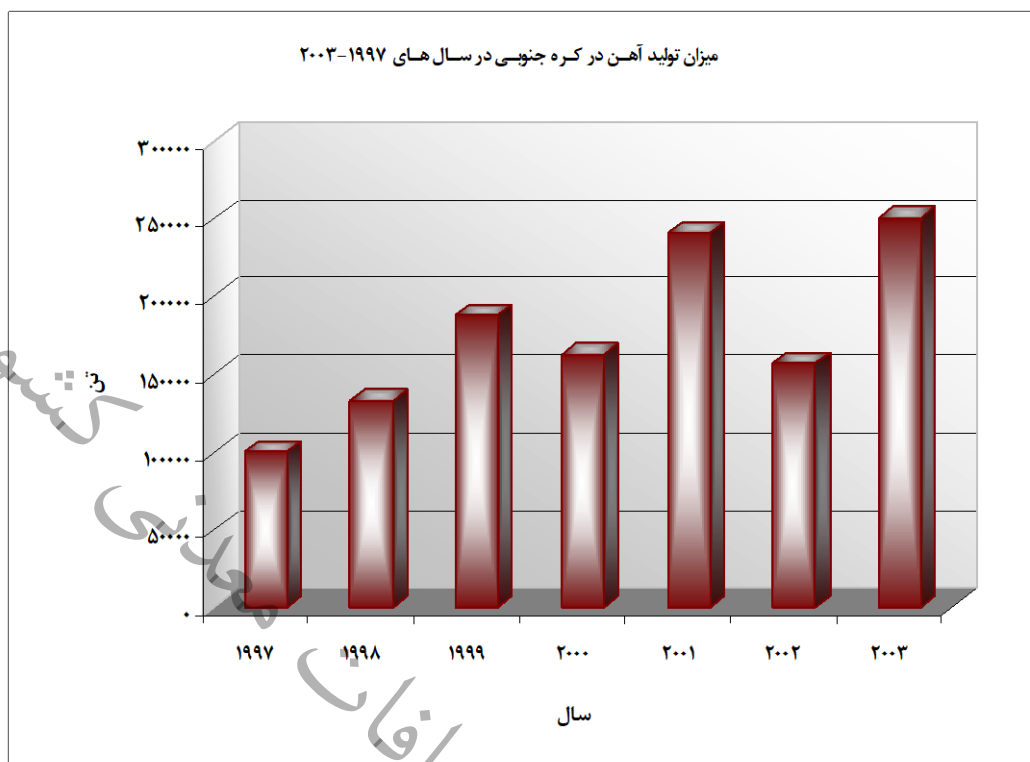
تولید آهن در کره جنوبی در این دوره (1997-2003) از 100000 تن در سال 1997 به 163192 تن در سال 2000 و 250788 تن در سال 2003 افزایش یافته است.

کره جنوبی در سال 2000 از نظر میزان آهن مقام 32 جهان، در سال 2001 مقام 29 جهان، در سال 2002 مقام 34 جهان و در سال 2003 مقام 29 جهان (0/03٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna 2003, 2005).

میزان تولید آهن در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (تن)

سال کشور	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی	100000	133421	187982	163192	241201	156800	250788	141%/20	33%/41
جهان	567682891	560147666	626561911	676137547	726276724	747100119	780852033	-	-

منبع: World Mining Data

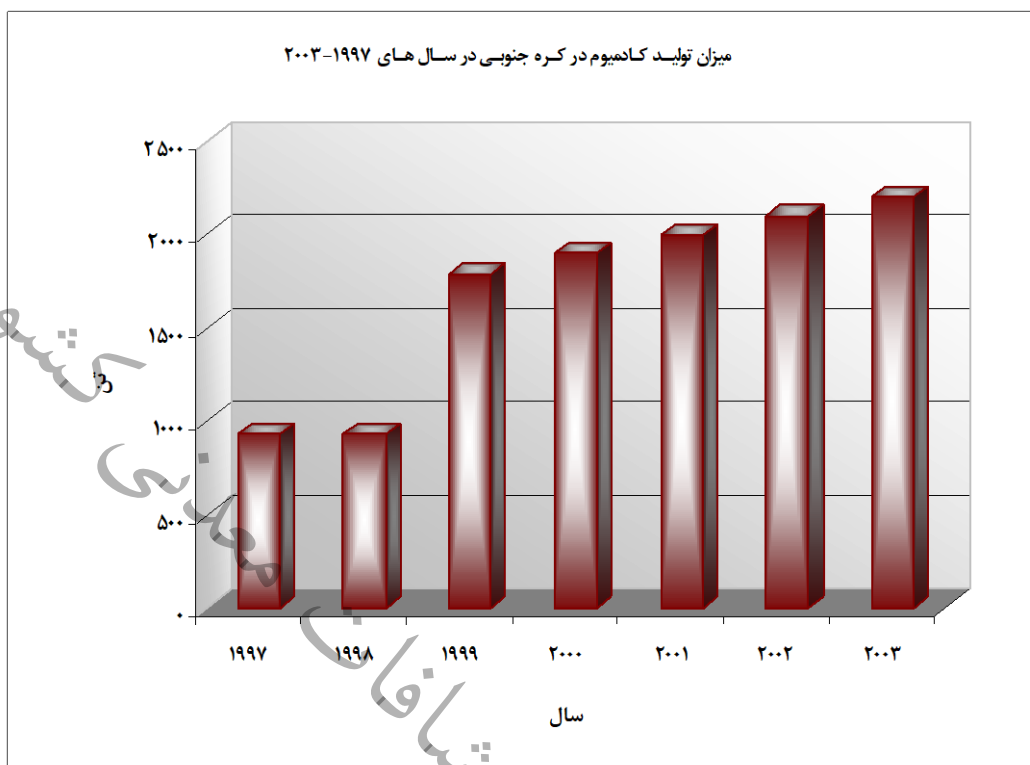
میزان تولید آهن در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

تولید کادمیوم در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۹۳۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۱۹۰۰ تن در سال ۲۰۰۰ و ۲۲۰۰ تن در سال ۲۰۰۳ افزایش یافته است. کره جنوبی در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ از نظر میزان تولید کادمیوم مقام ۳ جهان و در سال ۲۰۰۳ مقام ۲ جهان (۱۵/۳۱٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna ۲۰۰۳, ۲۰۰۵).

میزان تولید کادمیوم در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳ (تن)

درصد تغییرات ۱۹۹۹-۲۰۰۳	درصد تغییرات ۱۹۹۷-۲۰۰۱	۲۰۰۳	۲۰۰۲	۲۰۰۱	۲۰۰۰	۱۹۹۹	۱۹۹۸	۱۹۹۷	سال
۲۲٪/۹۱	۱۱۵٪/۵	۲۲۰۰	۲۱۰۰	۲۰۰۰	۱۹۰۰	۱۷۹۰	۹۳۰	۹۳۰	کره جنوبی
-	-	۱۴۳۷۴	۱۴۴۶۵	۱۶۴۱۴	۱۶۷۶۱	۱۷۰۹۵	۱۶۸۷۱	۱۸۱۰۹	جهان

منبع: World Mining Data

میزان تولید کادمیوم در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

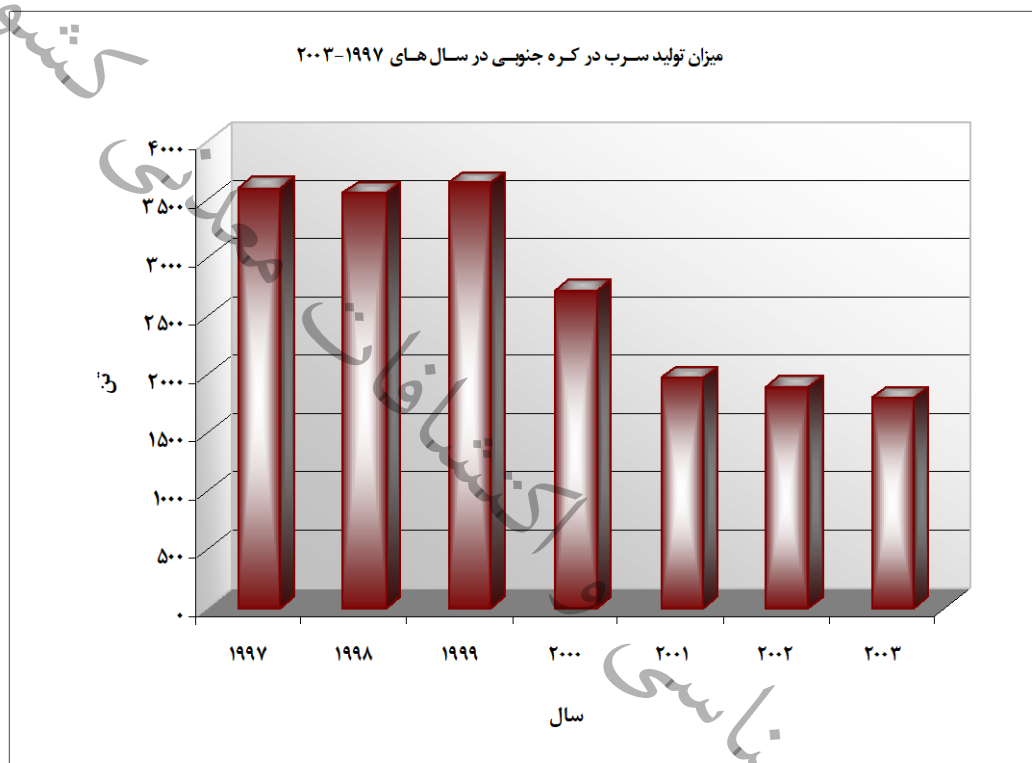
تولید سرب در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۳۶۰۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۲۷۲۴ تن در سال ۲۰۰۰ و ۱۸۰۰ تن در سال ۲۰۰۳ کاهش یافته است. کره جنوبی در سال ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ از نظر میزان تولید سرب مقام ۳۳ جهان، در سال ۲۰۰۲ مقام ۳۶ جهان و در سال ۲۰۰۳ مقام ۳۵ جهان (۰/۰۶٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna ۲۰۰۳, ۲۰۰۵).

میزان تولید سرب در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳ (تن)

کشور	سال	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	درصد تغییرات ۱۹۹۷-۲۰۰۱	درصد تغییرات ۱۹۹۹-۲۰۰۳
کره جنوبی	۱۹۹۷	۱۰۰۰	۹۵۰	۱۸۰۰	۱۹۰۰	۲۰۰۰	۲۱۰۰	۲۳۰۰	-۵%	۱۳۰%

کره جنوبی	3600	3558	3644	2724	1975	1900	1800	45/14-%	50/60-%
جهان	3097001	3207017	3337376	2997262	3063708	2912968	2977813	-	-

منبع: World Mining Data

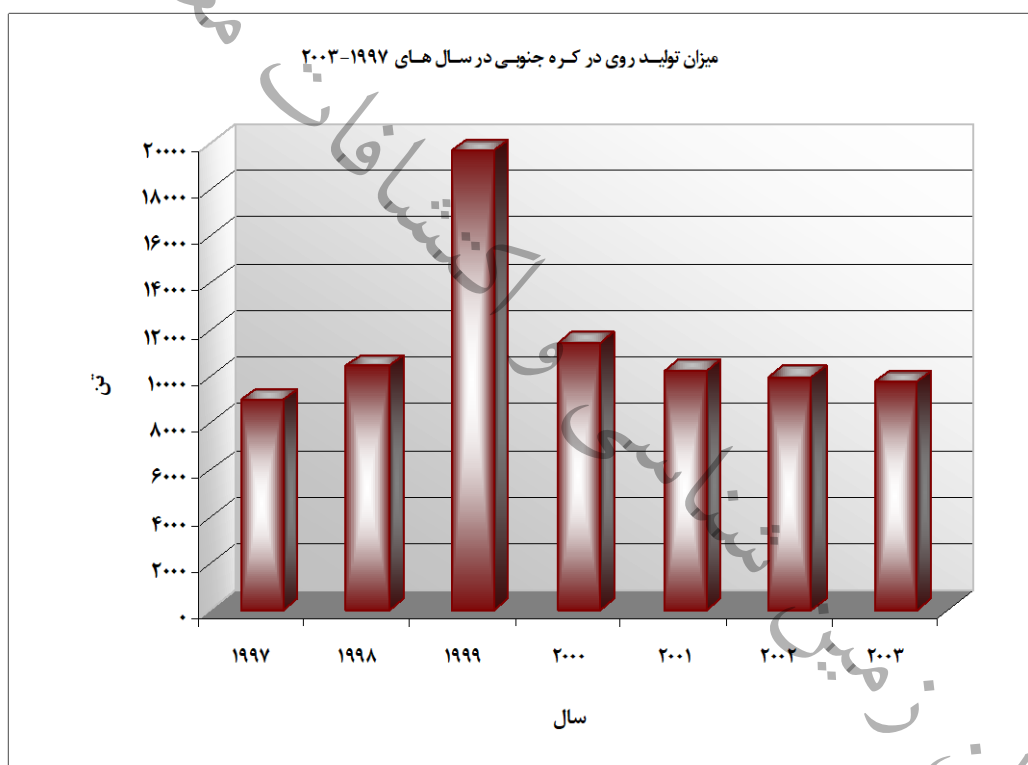
میزان تولید سرب در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

تولید روی در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۹۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۱۱۴۷۳ تن در سال ۲۰۰۰ و ۹۸۰۰ تن در سال ۲۰۰۳ افزایش یافته است. کره جنوبی در سال های ۲۰۰۰ از نظر میزان تولید روی مقام ۳۳ جهان، در سال ۲۰۰۱ مقام ۳۲ جهان و در سال های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳ مقام ۳۳ جهان (۱۱/۰٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna) 2003, 2005.

میزان تولید روی در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (تن)

درصد تغییرات 1999-2003	درصد تغییرات 1997-2001	2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997	سال کشور
50/16-%	13%/99	9800	10000	10259	11473	19664	10489	9000	کره جنوبی
	-	80000	81000	75000	73210	72875	69000	81950	جهان

منبع: World Mining Data

میزان تولید روی در کره جنوبی در سال های 1997-2003

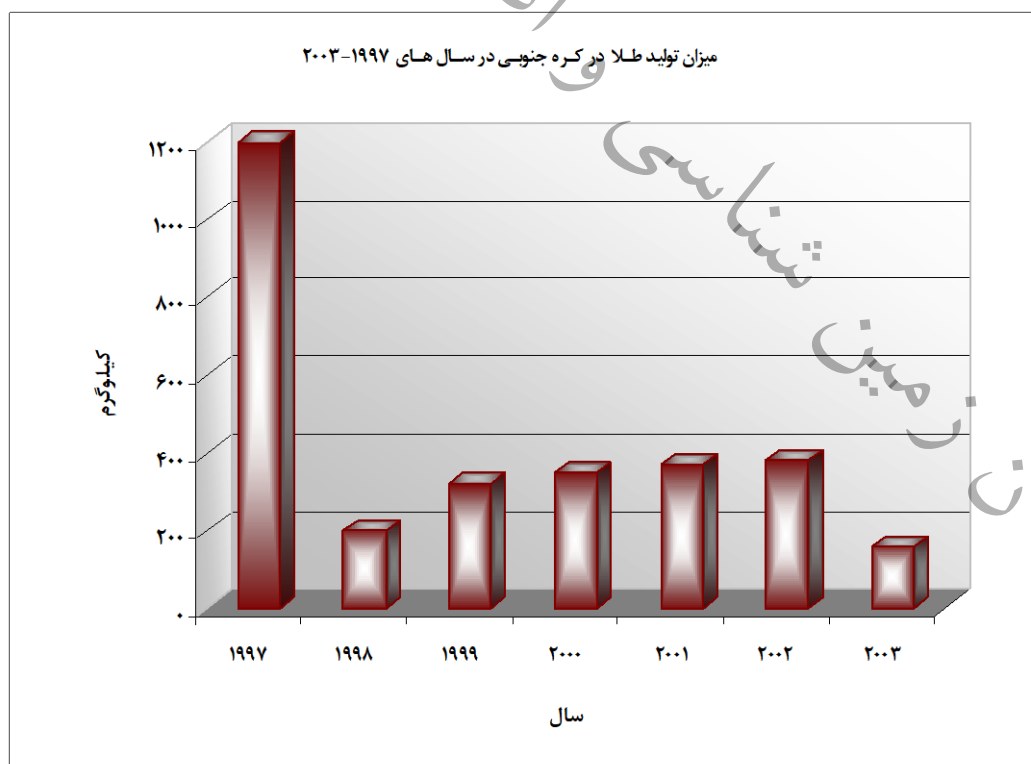
تولید طلا در کره جنوبی در این دوره (1997-2003) از 1200 کیلوگرم در سال 1997 به 350 کیلوگرم در سال 2000 و 159 کیلوگرم در سال 2003 کاهش یافته است. کره جنوبی در سال

2000 از نظر میزان تولید طلا مقام 67 جهان، در سال 2001 و 2002 مقام 63 جهان و در سال 2003 مقام 70 جهان (0/01٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna 2003, 2005).

میزان تولید طلا در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (کیلوگرم)

سال	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی	1200	200	320	350	370	380	159	٪-69/17	٪-50/31
جهان	2376793	2453096	2579538	2576096	2576653	2512231	2469421	-	-

منبع: World Mining Data

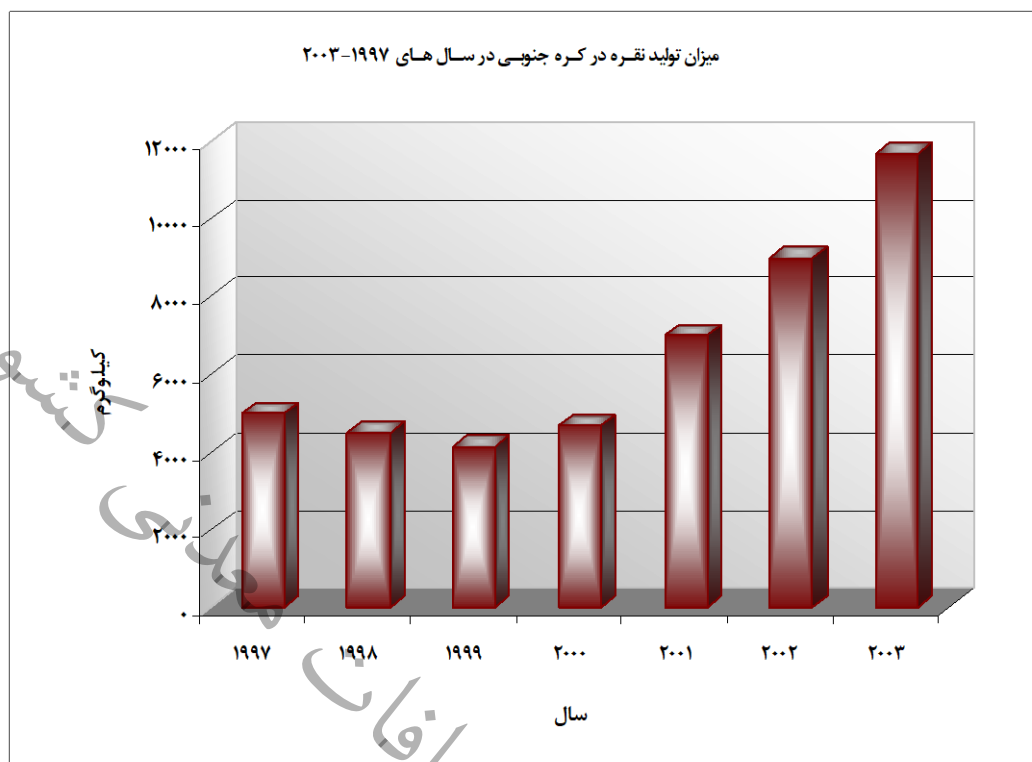
میزان تولید طلا در کره جنوبی در سال های 1997-2003

تولید نقره در کره جنوبی در این دوره (1997-2003) از 5000 کیلوگرم در سال 1997 به 4688 کیلوگرم در سال 2000 و 11676 کیلوگرم در سال 2003 افزایش یافته است. کره جنوبی در سال های 2000 و 2001 از نظر میزان تولید نقره مقام 40 جهان و در سال 2002 و 2003 مقام 36 جهان (0/06٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna 2003, 2005).

میزان تولید نقره در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (کیلوگرم)

سال کشور	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی	5000	4500	4144	4688	7000	9000	11676	4٪	181٪/76
جهان	15310319	16662757	15377644	18507926	19156797	19381954	18834470	-	-

منبع: World Mining Data

میزان تولید نقره در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

تولید بنتونیت در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۱۰۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۶۷۶۵۲ تن در سال ۲۰۰۰ و ۴۰۰۹۵ تن در سال ۲۰۰۳ کاهش یافته است.

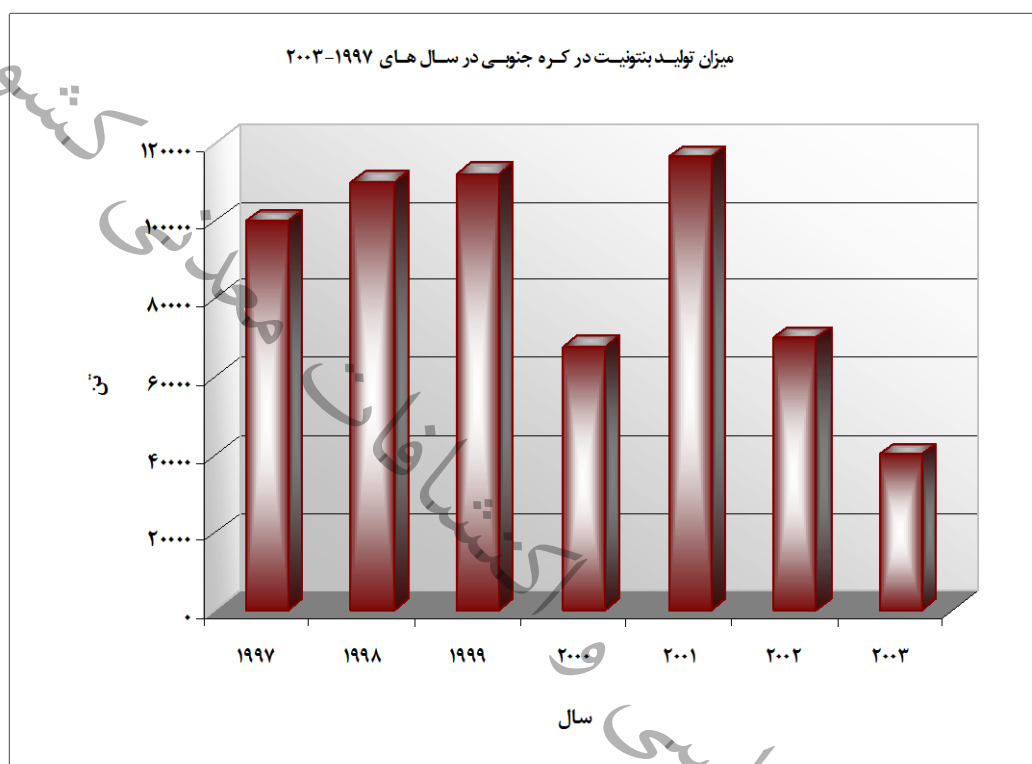
کره جنوبی در سال ۲۰۰۰ از نظر میزان تولید بنتونیت مقام ۱۸ جهان، در سال ۲۰۰۱ مقام ۱۴ جهان، در سال ۲۰۰۲ مقام ۱۸ جهان و در سال ۲۰۰۳ مقام ۲۲ جهان (۰/۳۹٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna ۲۰۰۳, ۲۰۰۵).

میزان تولید بنتونیت در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳ (تن)

سال	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	درصد تغییرات ۱۹۹۷-۲۰۰۱	درصد تغییرات ۲۰۰۱-۲۰۰۳
کشور									

کره جنوبی	100000	110000	112258	67652	116530	70000	40095	16%/53	64/28-%
جهان	9856240	10346578	10855489	9996008	10489051	9858509	10191790	-	-

منبع: World Mining Data

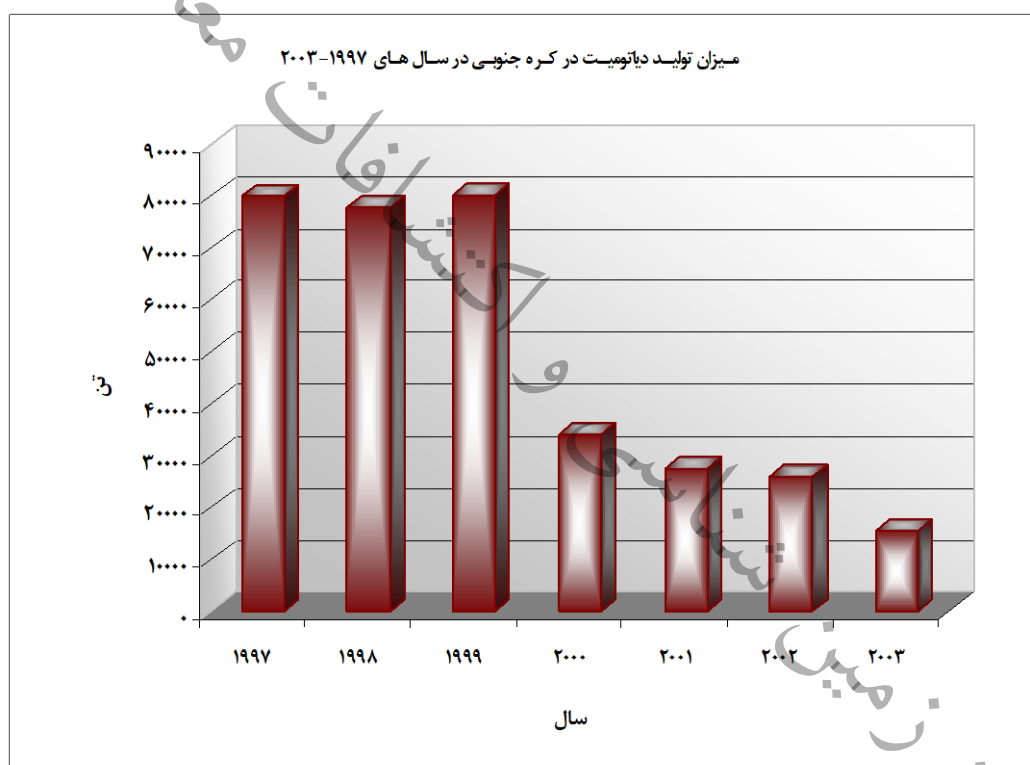
میزان تولید بنتونیت در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

تولید دیاتومیت در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۸۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۳۴۱۴۳ تن در سال ۲۰۰۰ و ۱۵۶۳۶ تن در سال ۲۰۰۳ کاهش یافته است. کره جنوبی در سال ۲۰۰۰ از نظر میزان تولید دیاتومیت مقام ۵ جهان، در سال ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ مقام ۷ جهان و در سال ۲۰۰۳ مقام ۹ جهان (۱/۵۳٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna ۲۰۰۳, ۲۰۰۵).

میزان تولید دیاتومیت در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (تن)

کشور	سال	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی		80000	78000	80222	34143	27530	26000	15636	%-65/59	%-80/51
جهان		1123107	1126674	1169412	1088104	1071029	996251	1020129	-	-

منبع: World Mining Data

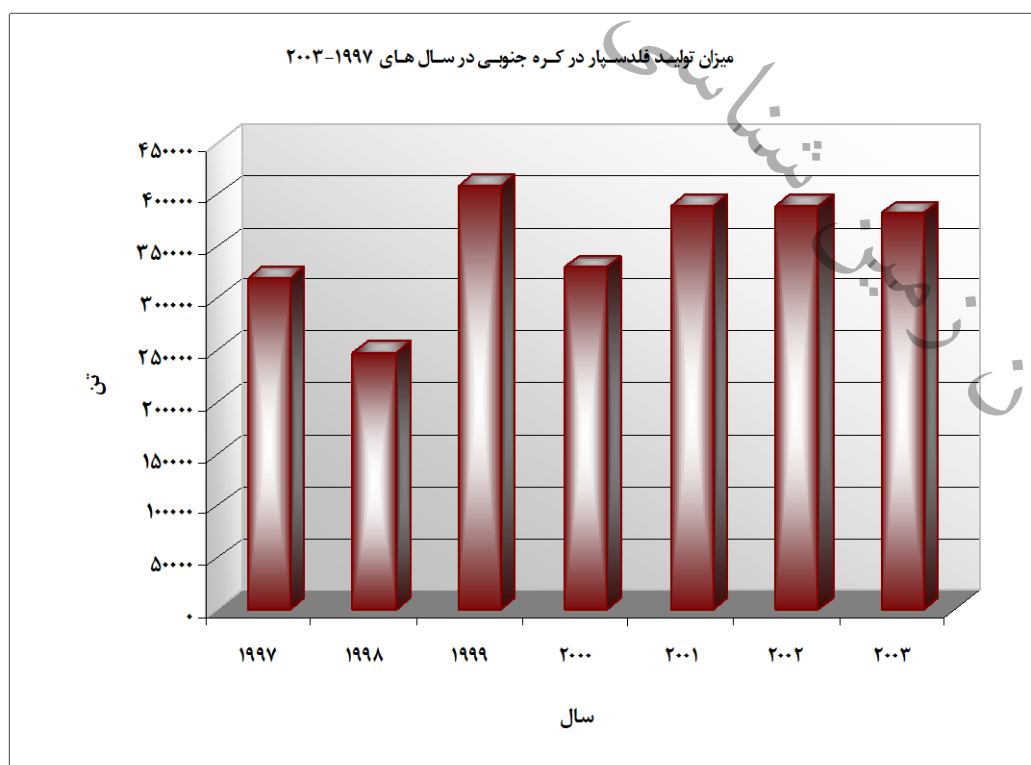
میزان تولید دیاتومیت در کره جنوبی در سال های 1997-2003

تولید فلدسپار در کره جنوبی در این دوره (1997-2003) از 320000 تن در سال 1997 به 330417 تن در سال 2000 و 383282 تن در سال 2003 افزایش یافته است. کره جنوبی در سال 2000 از نظر میزان تولید فلدسپار مقام 9 جهان، در سال 2001 مقام 8 جهان و در سال 2002 و 2003 مقام 9 جهان (3/97٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna 2003, 2005).

میزان تولید فلدسپار در کره جنوبی در سال های 2003-1997 (تن)

سال کشور	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی	320000	248493	409334	330417	389361	390000	383282	21%/68	6/36٪-
جهان	7658942	8628905	9063873	8687340	9070096	8956704	9663969	-	-

منبع: World Mining Data

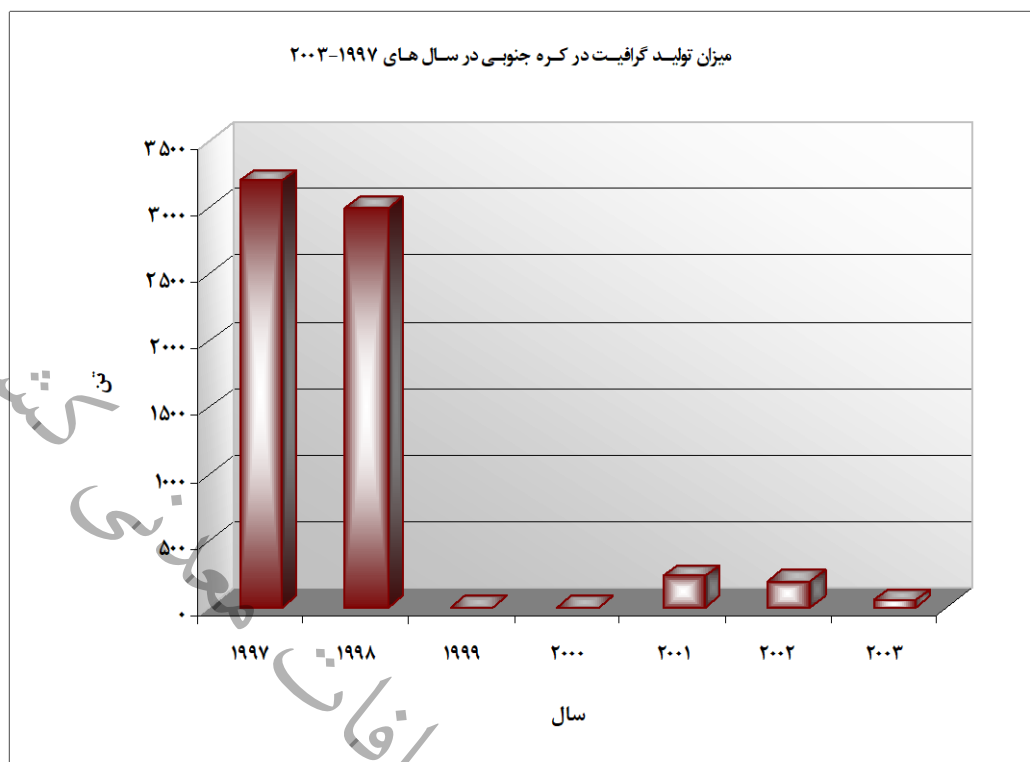
میزان تولید فلدسپار در کره جنوبی در سال های 2003-1997

تولید گرافیت در کره جنوبی در این دوره (1997-2003) از 3200 تن در سال 1997 به 0 تن در سال 2000 و 58 تن در سال 2003 کاهش یافته است.
کره جنوبی در سال 2001 تا 2003 از نظر میزان تولید گرافیت مقام 18 جهان (0/01٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna 2003, 2005).

میزان تولید گرافیت در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (تن)

سال	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی	3200	3000	0	0	238	200	58	٪-92/56	-
جهان	598006	678946	590809	618892	569278	571798	483253	-	-

منبع: World Mining Data

میزان تولید گرافیت در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

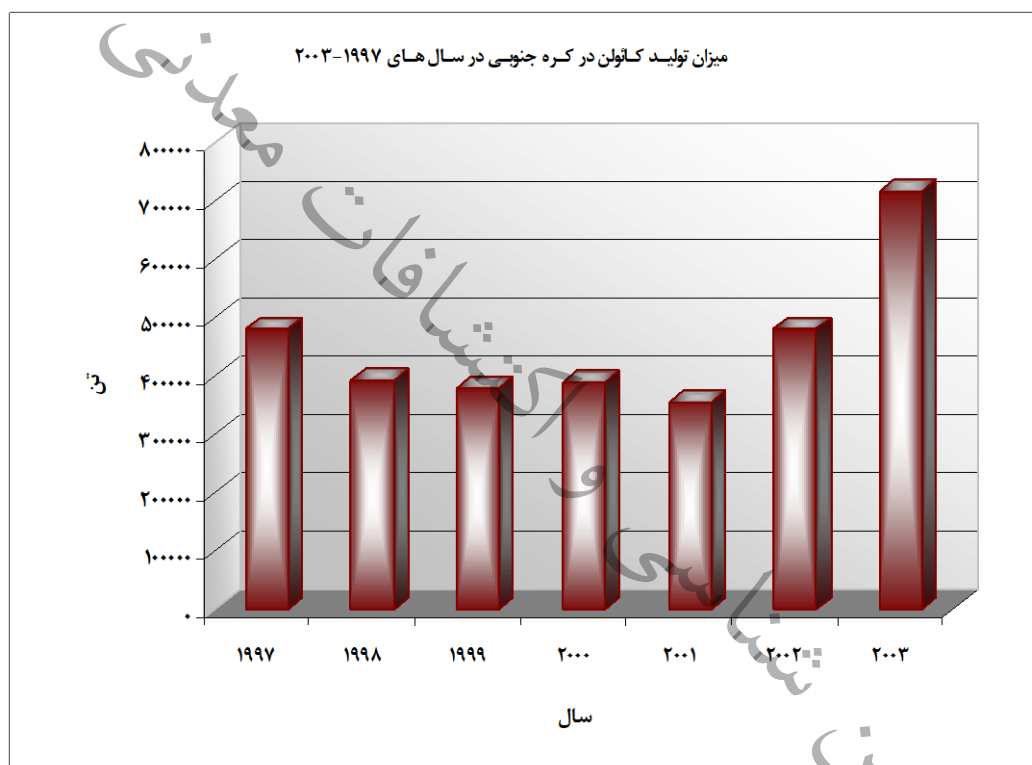
تولید کائولن در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۴۸۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۳۹۰۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۰ و ۷۱۷۳۸۵ تن در سال ۲۰۰۳ افزایش یافته است. کره جنوبی در سال ۲۰۰۰ از نظر میزان تولید کائولن مقام ۱۳ جهان، در سال ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ مقام ۱۲ جهان و در سال ۲۰۰۳ مقام ۸ جهان (۲/۷۱٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna ۲۰۰۳, ۲۰۰۵).

میزان تولید کائولن در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳ (تن)

سال	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	درصد تغییرات	درصد تغییرات
کشور									

1999-2003	1997-2001								
88%/79	٪-26	717385	480000	355202	390000	380000	393736	480000	کره جنوبی
-	-	26471802	25903826	26929550	26731007	26996552	26358657	24144610	جهان

منبع: World Mining Data

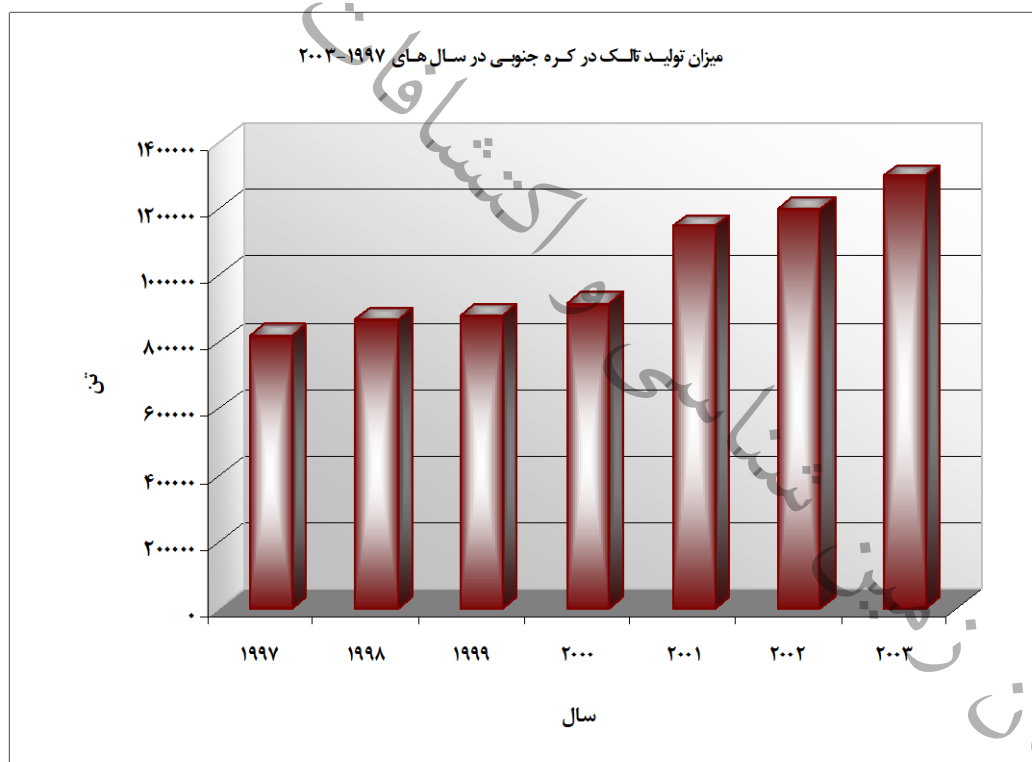
میزان تولید کاتولن در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

تولید تالک در کره جنوبی در این دوره (۱۹۹۷-۲۰۰۳) از ۸۲۰۰۰۰ تن در سال ۱۹۹۷ به ۹۱۷۹۷۲ تن در سال ۲۰۰۰ و ۱۳۰۰۰۰۰ تن در سال ۲۰۰۳ افزایش یافته است. کره جنوبی در سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ از نظر میزان تولید تالک مقام ۲ جهان (۱۷/۳۴٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna ۲۰۰۳, ۲۰۰۵).

میزان تولید تالک در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳ (تن)

سال	۱۹۹۷	۱۹۹۸	۱۹۹۹	۲۰۰۰	۲۰۰۱	۲۰۰۲	۲۰۰۳	درصد تغییرات ۱۹۹۷-۲۰۰۱	درصد تغییرات ۲۰۰۱-۲۰۰۳
کره جنوبی	۸۲۰۰۰۰	۸۶۸۰۲۰	۸۸۰۰۰۰	۹۱۷۹۷۲	۱۱۴۹۵۳۷	۱۲۰۰۰۰۰	۱۳۰۰۰۰۰	۴۰٪/۱۹	۴۷٪/۷۳
جهان	۸۲۳۴۷۸۴	۹۱۰۷۴۸۳	۸۹۲۸۱۰۴	۸۱۸۱۴۰۴	۷۳۶۹۸۰۲	۷۲۶۹۲۳۹	۷۴۹۷۹۳۴	-	-

منبع: World Mining Data

میزان تولید تالک در کره جنوبی در سال های ۱۹۹۷-۲۰۰۳

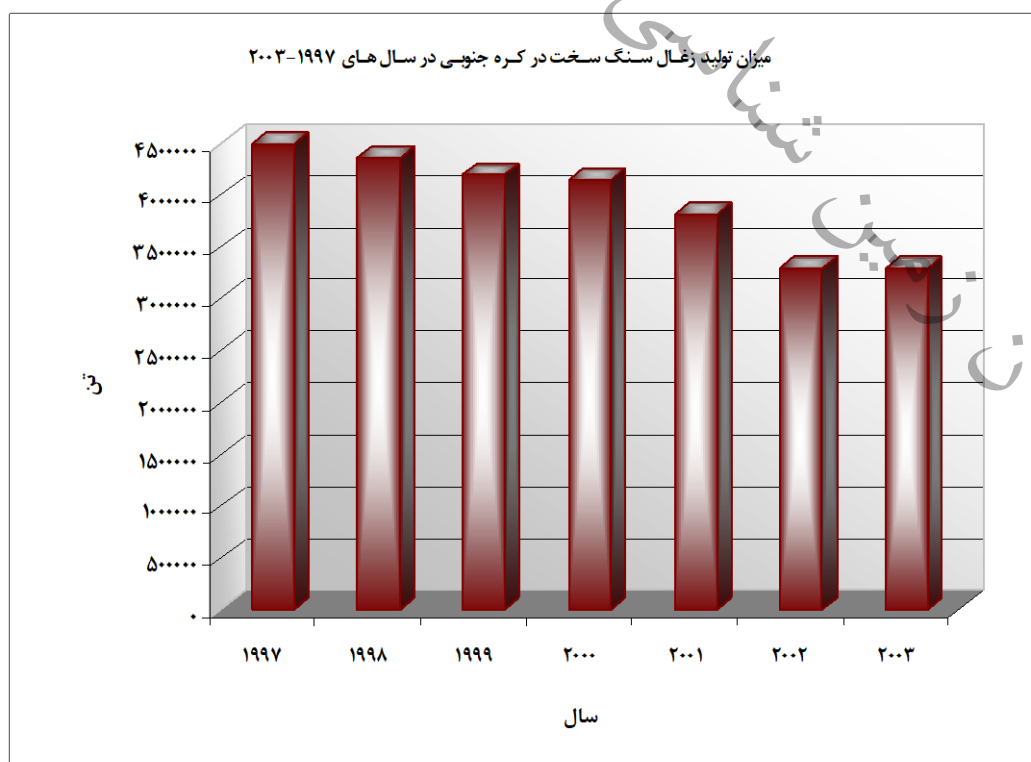
تولید زغال سنگ سخت در کره جنوبی در این دوره (1997-2003) از 4500000 تن در سال 1997 به 4150000 تن در سال 2000 و 3297000 تن در سال 2003 کاهش یافته است.

کره جنوبی در سال 2000 از نظر میزان تولید زغال سنگ سخت مقام 22 جهان، در سال 2001 مقام 24 جهان، در سال های 2002 و 2003 مقام 26 جهان (0/08٪ تولید جهان) را به خود اختصاص داده است (World Mining Data / Vienna 2003, 2005).

میزان تولید زغال سنگ سخت در کره جنوبی در سال های 1997-2003 (تن)

کشور	سال	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	درصد تغییرات 1997-2001	درصد تغییرات 1999-2003
کره جنوبی		4500000	4361000	4197000	4150000	3817000	3300000	3297000	-15/18 %	-21/44 %
جهان		3066384626	3835406558	3624273181	3574658820	3790602896	3996944387	4007916441	-	-

منبع: World Mining Data

میزان تولید زغال سنگ سخت در کره جنوبی در سال های 2003-1997

6- مسایل و قوانین محیط زیستی

آلودگی محیط زیستی در کشور کره جنوبی عبارتند از :

* آلودگی آب، هوا و خاک ناشی از فرسایش خاک، نفوذ مواد شیمیایی و پاک کننده ها، تخلیه زباله های صنعتی و خانگی.

توافق های بین المللی محیط زیستی کره جنوبی شامل :

آلودگی هوا، تغییر و تنوع زیستی، تغییر آب و هوا، پروتکل آب و هوای کیوتو، بیابان زدایی، گونه های خطرناک موجودات، فضولات خطرناک و حفاظت از لایه اوزون می باشد.

7- منبع و مأخذ

- British Geological Society, 1999.
- British Geological Survey, 2000.
- Industrial Energy Agency, Oil Market Report, 2001.
- U.S.Geological survey, 1997 to 2005.
- World Mining Data (Vienna/Wien 2003).
- World Mining Data (Vienna/Wien 2005).
- www.CIA.gov
- www.wikipedia.org